

[Tastesen.]

afstemning samtidig med de kommunale valg i 1970. Skribenten, formentlig et højteret medlem af dette ting, kalder en sådan fremgangsmåde filurlighed. Jeg må give det pågældende medlem fuldstændig ret. Det ville være en fluragtig holdning, hvis medlemmer af dette ting, der virkelig mener, at valgretsaldere skal være 18 år, ikke vil være med til at benytte det klare flertal, der synes at være i dette ting for en hurtig gennemførelse af en valgretsaldere på 18 år.

Jeg vil med interesse høre på, hvad de to partiers ordførere har at sige til dette spørgsmål. Har medlemmer af det konservative folkeparti og det radikale venstre frihed til at stemme for de 18 år nu, eller har det ærede medlem ret, når han i Børsen skriver:

„Nå, det bliver nu også nok en valgretsaldere på 20 år, selv om venstre efter Gallups sigende ikke har megen indflydelse.“

Mit spørgsmål til den konservative ordfører og den radikale ordfører er: har de to partier deponeret deres mening hos venstre, eller vil spørgsmålet blive afgjort ved en fri forhandling her i folketinget?

Jeg vil gerne sige i anledning af, at regeringen har låst sig fast på de 20 år, at det jo i virkeligheden betyder, at mange unge mennesker skal vente med at stemme, til de bliver 23 år, første gang de går til et folketingsvalg. Hvis de fylder 20 år dagen efter valget, kan de risikere at blive 23 år, og selv om man sænker valgretsaldere til de 18 år, vil det sige, at mange af de 18-årige først kommer til at stemme første gang ved et folketingsvalg, når de bliver 21 år.

Den nye myndighedsaldere skal træde i kraft den 1. juli 1969, men hvorfor vente med at sætte den nye valgretsaldere i kraft til den 1. marts 1970? Regeringssamarbejdet mellem de 3 partier kan jo nemt blive udsat for en sådan belastning, at et folketingsvalg vil være nødvendigt. Det ville være meningsløst over for de nye vælgere, hvis

de blev udelukket fra at deltage i et folketingsvalg, der fandt sted før den 1. marts 1970, og i alle tilfælde skal der være et valg inden dette tidspunkt, som man vil udelukke de unge vælgere fra — jeg tænker på menighedsrådsvalgene i efteråret 1969. Men dette tillægger regeringen måske ikke så stor betydning.

Socialdemokratiets stilling er klar. Vi vil stemme for en valgretsaldere på 18 år.

H. C. Toft: På det konservative landsrådsmøde i 1965 vedtog vi et nyt arbejdsprogram. I dette arbejdsprogram indgik også, at folketingsgruppen indstillede til landsrådet, at man fik en valgretsaldere på 20 år, og det blev godkendt af det konservative landsråd. I 1964 indstilledes det fra Nordisk Råd, at man søgte at nå frem til at nedsætte valgretsaldere i de nordiske lande, således at man fik en ensartet valgretsaldere. I de øvrige nordiske lande er man nu nået frem til, at man har nedsat valgretsaldere til 20 år.

I efteråret 1967, i december måned, var der et møde mellem de nordiske justitsministre, og dette møde resulterede i, at man skulle søge at tilstræbe en myndighedsaldere på 20 år, således at der blev overensstemmelse mellem valgretsaldere og myndighedsaldere i de nordiske lande. Det forslag, som regeringen nu har fremsat, går ud på, at man får en valgretsaldere på 20 år, og af det forslag om myndighedsaldere, der senere skal behandles her i dag, fremgår det, at man foreslår en myndighedsaldere på 20 år. På mange områder prøver vi i det nordiske samarbejde at nå frem til ensartede forhold. Vi har sat et mægtigt arbejde i gang gennem regeringer og Nordisk Råd på væsentlige og afgørende områder, der får stor indflydelse for befolkningen i Norden, hvis det kan godkendes — jeg tænker på det økonomiske samarbejde i Norden — og så synes jeg også, der er en rimelig baggrund for, at vi på det område, vi her behandler i dag, tilstræber ensartethed mellem de nordiske lande.